

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (Пленум)

11 юли 2006 година*

„Член 213, параграф 2, ЕО – Член 126, параграф 2, ЕА – Нарушение на задълженията, произтичащи от качеството на член на комисията – Лишаване от право на пенсия”

По дело С-432/04

с предмет иск на основание член 213, параграф 2, трета алинея ЕО и член 126, параграф 2, трета алинея ЕА, внесен на 7 октомври 2004 г.,

Комисията на Европейските общности, за която се явява г-н Н.-Р. Hartvig и г-н J. Currall, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Édith Cresson, за която се явяват г-жа G. Vandersanden, г-жа L. Levi и г-жа M. Hirsch, адвокати,

ответник,

поддържана от:

Френската република, за която се явяват г-жа E. Belliard и г-жа C. Jurgensen, а също така и г-н G. de Bergues, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург,

встъпила страна,

СЪДЪТ (Пленум),

в състав: г-н V. Skouris, председател, г-н P. Jann, г-н A. Rosas и г-н K. Schiemann, председатели на състав, г-н J.-P. Puissochet, г-н R. Schintgen, г-жа N. Colneric, г-н S. von Bahr (докладчик), г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н K. Lenaerts, г-н P. Kūris, г-н E. Juhász, г-н G. Arestis, г-н A. Borg Barthet, г-н M. Plešič, г-н J. Klučka и г-н E. Levits, съдии,

генерален адвокат: г-н L. A. Geelhoed,

секретар: г-жа M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 9 ноември 2005 г.,

* Език на производството: френски.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 23 февруари 2006 г.,

постанови настоящото

Решение

1. В своята искова молба, Комисията на Европейските общности иска от Съда да признае едно поведение на фаворизиране или най-малкото груба небрежност съставляваща нарушение от страна на г-жа Cresson на задълженията предвидени в член 213 ЕО, а също така и на член 126 ЕА и следователно да реши дали да лиши частично или изцяло от пенсия г-жа Cresson и от други облаги, свързани с това право.

Правна рамка

2. Член 213, параграф 2, ЕО предвижда:

„Членовете на Комисията се избират според общата им компетентност, като тяхната независимост е извън съмнение.

При изпълнението на тези задължения те не трябва нито да търсят, нито да получават

инструкции от което и да е правителство или друг орган. Те са длъжни да се въздържат от всякакво действие, несъвместимо с техните функции. Всяка държава-членка се задължава да спазва този принцип и да не опитва да оказва влияние върху членовете на Комисията при изпълнението на техните задачи.

Членовете на Комисията не могат по време на своя мандат да упражняват друга платена или неплатена професионална дейност. При встъпването си в длъжност, те тържествено поемат задължението да спазват, както по време на мандата си, така и след неговото изтичане, произтичащите от поста им задължения и в частност задължението за почтеност и въздържаност относно приемането на определени постове или облаги след края на мандата им. В случай на нарушаване на тези задължения Съдът, сезиран от Комисията или Съвета, може, според случая, да ги освободи от длъжност, според условията на член 216, или да лиши съответния член от право на пенсия или от други полагащи се облаги.”

3. Съгласно член 216 ЕО:

„Ако член на Комисията престане да изпълнява условията, необходими за упражняването на функциите си или ако е извършил сериозно нарушение, той може да бъде освободен от длъжност от Съда, по искане на Съвета или на Комисията.”

4. Разпоредбите на член 126, параграф 2, ЕА са същите като тези на член 213, параграф 2, ЕО.

Правила по отношение на научните сътрудници

5. На 19 декември 1989 г., Комисията е приела решение съдържащо административни директиви, приложими за научните сътрудници в рамките на някои научни програми (по-нататък наричано „решение относно научните сътрудници”).

6. Това решение, определя, *inter alia*, професионалните категории, към които трябва да принадлежат лицата наети като научни сътрудници, заплащането предвидено за тях и продължителността на договорите сключени с тях. Тя определя също така, че научния сътрудник трябва да изготви доклад относно дейността, която е извършвал в рамките на един месец след изтичане на договора му.

Факти в основата на спора

7. Основни факти, установени по-специално в исковата молба, както следва.

8. Г-жа Cresson е била член на Комисията от 24 януари 1995 г. до 8 септември 1999 г. Комисията, председателствана тогава от г-н Santer, е подала колективна оставка на 16 март 1999 г. като е останала да действа до 8 септември същата година. Портфолиото на г-жа Cresson е включвало следните области: наука, проучвания и развитие, човешки ресурси, образование, квалификация, младеж, а също така и Съвместен изследователски център (СИЦ), сектори, които извън СИЦ, са били покривани по това време от генерални дирекции (GD) XII, XIII.D и XXII.

9. Обвиненията от страна на Комисията срещу г-жа Cresson се делят на две части: първата се отнася до г-н Berthelot, а втората до г-н Riedinger.

По отношение на г-н Berthelot

10. Когато г-жа Cresson е поела своите функции, кабинетът е бил вече съставен. Г-жа Cresson въпреки това е пожелала да включи в своите служби един от личните си приятели, г-н Berthelot, в качеството му на „личен съветник”. Съгласно своя *curriculum vitae*, г-н Berthelot е бил доктор и е изпълнявал длъжността стоматолог, началник на болничната служба и е бил специален съветник в Agence nationale de valorisation de la recherche (Национална агенция за използване на научните изследвания, (Anvar) за период от три месеца. Той е бил жител на една община близо до град Châtellerault (Франция), на която г-жа Cresson е била кмет. Поради своята възраст, 66 години по онова време, г-н Berthelot не е могъл да бъде нает временно и да работи като член на кабинета на даден комисар. Г-н Lamougeux, началник кабинет на г-жа Cresson, е уведомил последната, че предвид възрастта на г-н Berthelot, той не вижда от своя страна никаква възможност заинтересования да бъде нает от Комисията.

11. Г-жа Cresson, въпреки това искала да назначи г-н Berthelot като личен съветник и следователно се е обърнала към административните служби с цел те да проучат условията, при които заинтересования да бъде нает. Различен тип договори са били разглеждани от администрацията, включително договор

за консултант, който е бил отхвърлен заради прекалено високото възнаграждение и договор за научен сътрудник, който е бил окончателно приет.

12. Г-н Berthelot е бил ангажиран като научен сътрудник при GD XII, от 1 септември 1995 г. за първоначален период от шест месеца. После този период е бил продължен до края на м. февруари 1997 г. Въпреки, че ангажиментите като научен сътрудник включват заинтересования да изпълнява задълженията си основно към СИЦ, или в службите които се занимават с изследвания, г-н Berthelot е работил изключително като личен съветник на г-жа Cresson.

13. г-н Berthelot, не е разполагал с личен кабинет, и освен това е ползвал преходен кабинет. Той обикновено пристигал в Комисията вторник сутрин и си заминавал четвъртък вечер. Отчитал се за своята дейност на г-жа Cresson устно.

14. След м. април 1996 г., в приложение на правило за несъчетаване месечното възнаграждение на г-н Berthelot в качеството му на научен сътрудник е било намалено като се има предвид пенсията, която той е получавал във Франция.

15. Малко след прилагането на това намаление, тринадесет командировъчни за Châtellerault, отнасящи се до периода от 23 май до 21 юни 1996 г., са били изготвени в кабинета на г-жа Cresson, на името на г-н Berthelot, от които той е получил сума равно приблизително на 6900 EUR. Съгласно криминалното разследване предприето в Белгия през 1999 г., тези командировъчни са били фиктивни.

16. Считано от 1 септември 1996 г., г-н Berthelot е бил повишен минавайки от II в I група на научните сътрудници. Месечното му възнаграждение, което тогава е било 4500 EUR, се е увеличило с около 1000 EUR.

17. След договора му с GD XII на 1 март 1997 г., г-н Berthelot е получил договор за научен сътрудник към СИЦ, за период от една година, изтичащ през м. февруари 1998 г. Общия брой на ангажиментите му като научен сътрудник по този начин се е увеличил на две години и половина, докато регламентацията предвижда максимален период на дейност от 24 месеца.

18. На 2 октомври 1997 г., в изпълнение на решение относно научните сътрудници, службата за финансов контрол на Комисията е поискала да ѝ бъде предаден доклада за дейността произтичащ от договора на г-н Berthelot, след като е приключил периода в края на м. февруари 1997 г. Съгласно това решение, г-н Berthelot е следвало да напише такъв доклад, след изтичане на първите договори, а също така и след изтичането му на договора към СИЦ. След множество напомняния, доклади, които са представлявали събиране на докладните и различни други бележки представени в кабинета на г-жа Cresson, са били предадени през м. юли 1998 г.

19. На 31 декември 1997 г., г-н Berthelot е поискал по медицински съображения договора му да бъде прекратен считано от тази дата. Неговият иск е бил приет.

20. Въпреки това г-жа Cresson се е обърнала към своя началник да види съществува ли „възможност”, според термина използван от последния, за да може да се намери кабинет на г-н Berthelot, считано от 1 януари 1998 г. И е било планирано г-н Berthelot да бъде ангажиран като специален съветник, но последния е отказал това предложение.

21. Г-н Berthelot е починал на 2 март 2000 г.

По отношение на г-н Riedinger

22. Г-н Riedinger, адвокат по бизнес дела и личен познат на г-жа Cresson, е получил през 1995 г. три договора за услуги към Комисията, от които поне два по нейно изрично искане.

23. Първият договор подписан от генералния директор на СИЦ, има за предмет „анализ на възможността за откриване на мрежа за развитие на централна Европа и на Европейската общност”. Този договор е бил свързан с развитието на Институт за бъдещи технологични науки в Séville (Испания) и е предвиждал засилване на връзките със страните от Централна Европа в тази област.

24. Вторият договор отнасящ се за 10 500 ECU, е представлявал „мисия по придружаване на г-жа Cresson в Южна Африка от 13 до 16 май 1995 г. и писане на доклад”. Тази мисия е имала две части. Първата се е отнасяла до конференция на тема информационното общество Втората се е състояла в изпращане в рамките на „доброволна служба”, на млади германски лекари в Южна Африка. Упоменатата мисия имала определено туристически характер.

25. Третият договор визирал едно „изследване за възможността за създаване на европейски институт по сравнително право”. Този институт би следвало да подобри разглеждането на проблемите свързани с изследванията, включително в областта на интелектуалната собственост и патентите.

26. Въпреки че тези бюджетни ангажименти са били регистрирани за трите договора от службите подчинени на г-жа Cresson те не са били нито изпълнени, нито платени.

Предприетите разследвания и процедури

27. Разследванията първо са се провели от страна на един комитет от независими експерти, а след това от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), а също така и от Службата на Комисията за разследване и дисциплина (IDOC). От друга страна, е било предприето следствие от страна на белгийски съдия следовател и производството е било започната от страна на Комисията.

Разследването на независимия комитет от експерти

28. Независим комитет от експерти създаден на 27 януари 1999 г. под егидата на Европейския парламент и Комисията, е бил натоварен да изготви един първоначален доклад с цел да определи в каква степен Комисията, като колектив или някои от членовете ѝ взети по отделно са били виновни за последните случаи на злоупотреби, лошо управление или облагодетелстване, за които е ставало дума по време на парламентарните дебати.

29. В доклада си представен на 15 март 1999 г., този комитет е направил заключение, че по отношение на г-н Berthelot, съществува известна степен на облагодетелстване.

Разследванията на OLAF и на IDOC

30. Вследствие на заключенията на комитета от независими експерти, OLAF е започнал собствено разследване и е представил доклад на 23 ноември 1999 г.

31. Този доклад е бил повод за започване на редица дисциплинарни производства срещу длъжностни лица и служители на Комисията, а също така и производство целящо възвръщането на сумите, които са били погрешно изплатени на г-н Berthelot.

32. Главната дирекция по персонала и администрацията (по-нататък наричана „GD ADMIN”) и после IDOC, след създаването си с Решение от 19 февруари 2002 г., са извършили разследване относно г-н Riedinger и две допълнителни разследвания за г-н Berthelot, едното за ролята на GD XII, а другото относно участието на СИЦ.

33. По време на тези разследвания са били изслушани десетки лица и г-жа Cresson е била викана на няколко пъти от компетентните служби, а също така и от г-н Kinnock, заместник-председател на Комисията, отговарящ за административната реформа. Г-жа Cresson е представила своите становища в писма от 24 септември, 22 октомври и 17 декември 2001 г.

34. GD ADMIN е внесла своя доклад относно г-н Riedinger на 8 август 2001 г. IDOC е депозирал доклад относно г-н Berthelot на 22 февруари 2002 г.

По наказателното производство

35. Вследствие жалба от страна на член на Парламента, криминалното разследване относно досието отнасящо се до г-н Berthelot е било открито през 1999 г. Комисията се е конституирала като граждански ищец срещу г-жа Cresson.

36. Съдебния следовател е обвинил г-жа Cresson, г-н Berthelot, а също така и длъжностни лица и служители на Комисията за съставяне, използване на документи с невярно съдържание, измама и незаконно облагодетелстване върху три основни елемента:

- ангажирането на г-н Berthelot като научен сътрудник, което е станало в нарушение на правилата установени от Комисията;
- докладите след приключването на договорите на г-н Berthelot, а също така и
- командировъчните и пътните и дневните на г-н Berthelot.

37. В своите подадени в писмен вид документи пред *Chambre du conseil* на *Tribunal de première instance de Bruxelles* (Първоинстанционен съд, Брюксел, Белгия), юрисдикцията, която след разследването трябва да реши дали едно лице трябва да бъде изпратено пред наказателния съд, за да бъде съдено там, кралския прокурор е отхвърлил обвиненията по първия елемент относно ангажирането на г-н Berthelot, което не е противоречиво на общността регламентация и на разпоредбите на белгийския наказателен кодекс, тъй като неговите разпоредби по време на извършване на деянията не са се прилагали спрямо лица, осъществяващи дейност в организация по международното публично право. Кралския прокурор също така е отхвърлил обвиненията относно втория елемент, с основанието, че от материалите по делото не е станало ясно според него да има каквито и да било доказателства срещу г-жа Cresson. Обвиненията по третата част отначало са били повдигнати, а след това са били снети.

38. С Определение от 30 юни 2004 г., *Chambre du conseil* на *Tribunal de première instance de Bruxelles* (, след като е изслушал устните възражения на кралския прокурор и позовавайки се на неговите основания в подадените в писмен вид документи е декларирал, че прекратява делото по отношение на г-н Berthelot поради неговата смърт, а също така и не повдига обвинения на другите заподозрени. По отношение на г-жа Cresson, този съд счита, че не съществува никакво обвинение срещу нея, по отношение на това дали тя е знаела за изложените факти относно командировъчните на г-н Berthelot.

Производството предприето от Комисията

39. На 21 януари 2003 г., колегиумът от членове на Комисията е решило да отправи до г-жа Cresson съобщение за обвиненията срещу нея в рамките на евентуално производство на основание на член 213, параграф 2 ЕО и член 126, параграф 2 ЕА. Решението също така е било да се позволи на г-жа Cresson да има достъп до своето досие и да бъде поканена да представи своите възражения.

40. Съобщението за нарушения относно ангажирането на г-н Berthelot и офертите за договор представени на г-н Riedinger, също така е било съобщено на г-жа Cresson на 17 март 2003 г., а после по чисто технически причини отнасящи се до производството по хабилитация същия документ датиран от 30 април 2003 г., ѝ е бил съобщен на 6 май 2003 г.

41. Една голяма кореспонденция е била започната между съветниците на г-н Berthelot и Комисията по повод обхвата на производството, започнато срещу г-жа Cresson относно достъпа ѝ до документите, които тя е считала за важни.

42. Г-жа Cresson е отговорила на съобщението за нарушенията с документ с дата 30 септември 2003 г. В частност тя оспорва правната основа на това съобщение и изтъква, че фактите не са установени. Тя иска от друга страна, да ѝ бъде изплатена сумата от 50 000 EUR като обезщетение за материалните и морални щети понесени в следствие на дисциплинарното производство срещу нея.

43. Г-жа Cresson е била изслушана от Комисията по време на съдебното заседание състояло се на 30 юни 2004 г.

44. На 19 юли 2004 г., Комисията е решила да сезира Съда.

Производство пред Съда и заключения на страните

45. Комисията иска от Съда:

– да констатира, че г-жа Cresson е нарушила задълженията си предвидени в член 213 ЕО и член 126 ЕА;

– да се произнесе за частичната или пълната отмяна на правото на пенсия и/или други

облаги свързани с тези права дължими на г-жа Cresson, Комисията се е позовала на правото на преценка на Съда, за да определи продължителността и обхвата на това лишаване, и

– да осъди г-жа Cresson да заплати съдебните разноски.

46. Г-жа Cresson иска от Съда:

– основно да обяви иска на Комисията за недопустим;

– като допълнение да отхвърли упоменатия иск като незаконен и необоснован;

– да бъде наредено на Комисията да предаде пълния протокол на дебатите, които са довели до решението взето на 19 юли 2004 г., за сезиране на Съда, а също така и от другите документи поискани от ответника в нейните искове респективно от 26 април и 5 октомври 2004 г., и

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

47. С Определение на председателя на Съда от 2 юни 2005 г., Френската република е била приета, за да подкрепя становищата на г-жа Cresson.

48. По отношение на молбата на г-жа Cresson целяща да получи достъп до някои документи, Съдът я е отхвърлил с Определение от 9 септември 2005 г.

Относно молбата за откриване на устната фаза на производството

49. С писмо от 30 март 2006 г., г-жа Cresson е поискала от Съда да нареди на основание на член 61 от Процедурния правилник, повторното откриване на устната фаза на производството. Тя мотивира молбата си, като поддържа, че заключенията на генералния адвокат се основават в много случаи върху елементи, които не са били дискутирани от страните. Тя основно изтъква, че последния от една страна основава своите заключения единствено с оглед на принципи и квалифицира въпросното производство като „конституционно” и от друга страна, не дискутира необходимите елементи с цел да се произнесе по обвинението.

50. В това отношение трябва да се напомни, че Съдът може служебно или по предложение на генералния адвокат или още по искане на страните да нареди повторното откриване на устната фаза на производството, съгласно член 61 от своя Процедурен правилник, ако счита, че някой въпрос не е достатъчно изяснен или че делото трябва да се решава въз основа на довод, който не е обсъден от страните (вж., *inter alia*, Определение от 4 февруари 2000 г., *Emesa Sugar C-17/98*, Recueil стр. I-665, точка 18, и Решение от 14 декември 2004 г., *Swedish Match C-210/03*, Recueil стр. I-11893, точка 25).

51. В случая, от исковата молба за повторното откриване на устната фаза на производство става ясно, че последната е всъщност коментар на заключенията на генералния адвокат. В тази искова молба не се приемат никакви факти или законови разпоредби, на които се е позовал генералния адвокат и които да не са били обсъждани между страните. Още повече, че Съдът счита, че разполага с всички необходими елементи, за да приеме своето решение.

52. Следователно, след като е бил изслушан генералния адвокат, исковата молба за откриване на устната фаза на производството трябва да бъде отхвърлена.

По иска

Предварителни становища

53. Обвиненията срещу г-жа Cresson се основават на разпоредбите на членове 213 ЕО и 126 ЕА. Тези разпоредби са еднакви, а позоваването на член 213 ЕО препраща също така към член 126 ЕА.

54. Настоящия спор включва следните въпроси: обхвата на член 213, параграф 2 ЕО, спазването на процедурните правила и различните права, на които се позовава г-жа Cresson, включително правото на защита, които следват от наказателното производство, съществуването на неизпълнение на задълженията визирани в член 213, параграф 2 ЕО и евентуалното налагане на санкция.

55. По отношение на недопустимостта на която се позовава г-жа Cresson, тя се основава на няколко причини. Първо, член 213 ЕО не би могъл да бъде сериозна правна основа за сезиране на Съда. Второ, решението за прекратяване на наказателното производство на Tribunal de première instance de Bruxelles е лишило от съдържание дисциплинарното действие,

ангажирано от Комисията, тъй като то е останало без предмет и същност. Накрая, фактите на обвиненията срещу г-жа Cresson са маловажни.

56. Тези основания за недопустимост въпреки това са неотделими от основните въпроси повдигнати от спора и отбелязани в точка 54 в настоящото дело. Така проблемите относно правната основа на иска и твърдението за маловажност на фактите се отнасят до въпроса респективно на обхвата на член 213, параграф 2 ЕО и съществуването на нарушение на задълженията визириани в този член. по отношение на въздействието на прекратяването на производството от страна на сезирания наказателен Съд, те се отнасят до въпроса за последствията от наказателното производство. Тези основания за недопустимост следователно ще бъдат разглеждани в рамките на разглеждането на делото по същество.

Относно обхвата на член 213, параграф 2 ЕО

Становища на страните

57. Комисията изтъква, че член 213, параграф 2 ЕО визира нарушение от страна на членове на тази институция на задължения свързани с пряката им работа. Комисар, който не действа в общ интерес или остава да бъде повлиян от съображения диктувани от частен или личен интерес нарушава задълженията си.

58. Нарушение на подобно задължение се съдържа в обвиненията спрямо г-жа Cresson, и исканото осъждане и исканото наказание, а именно частична или пълна отмяна на правото на пенсия на заинтересованата или на други облаги свързани с това правилно са обосновани върху член 213, параграф 2, ЕО.

59. Г-жа Cresson поддържа, че тази разпоредба не би могла да бъде правна основа за сезирането на Съда.

60. На първо място, нарушение от страна на членове на Комисията на задължения свързани с член 213, параграф 2, първа и втора алинеи ЕО, извършени през мандата на последните, различни от приемането на други длъжности могат единствено според разпоредбите на член 216 ЕО, да бъдат санкционирани с оставка.

61. Дотолкова доколкото Комисията обвинява г-жа Cresson за подобно нарушение, тя не би могла да внесе иск визирайки санкционирането ѝ с лишаване от право на пенсия или други облаги произтичащи от него една подобна санкция не била предвидена в член 213, параграф 2 ЕО нито в никоя друга разпоредба на правото на Общността.

62. На второ място, разпоредбите на член 213, параграф 2, трета алинея ЕО могат да се прилагат, когато един член на Комисията е нарушил задълженията си за честност и деликатност, като е предприел външни дейности или през периода на изпълняване на задълженията си или след като е престанал да ги упражнява. В този случай предвидената санкция би била служебна оставка при условията предвидени в член 216 ЕО ако дейността предприета по време

на мандата на член на Комисията, или лишаване от право на пенсия или други облаги произтичащи от това, ако дейността е започната след приключване на този мандат.

63. Г-жа Cresson не е била обвинена в никакви нарушения на забраната да упражнява външни дейности и следователно разпоредбите на член 213, параграф 2, трета алинея, ЕО не са приложими спрямо нея.

Съображения на Съда

64. Трябва да се разгледа съдържанието на член 213, параграф 2 ЕО с цел да се определи дали правилно Комисията е основала своя иск върху тази разпоредба.

65. Упоменатия параграф 2 разделя в три алинеи основните задължения и забрани спрямо членовете на Комисията.

66. Първа алинея изисква упоменатите членове да упражняват своите функции в пълна независимост и в общ интерес на Общността.

67. Втора алинея прецизира това право на независимост като отбелязва, че трябва то да се прилага спрямо всяко правителство или организация.

68. Трета алинея забранява най-вече на членове на Комисията да изпълняват паралелна дейност заедно със своята работа.

69. Тази алинея уточнява по-нататък в общи линии, начинът, по който членовете на Комисията следва да изпълняват задълженията си. Те трябва да спазват предписаното им, което произхожда от тяхното качество на членове на Комисията. В тези предписания се включва между другото задължението за честност и деликатност по отношение на приемането след края на техния мандат на някои длъжности и някои облаги. Този тип задължения са посочени примерно като задълженията визирани в упоменатата алинея не могат противно на това, което претендира г-жа Cresson, да бъдат ограничени до забраната за съвместяване на дейности по време на мандата за членове на Комисията и до задълженията за честност и деликатност при приемане на длъжности след края на мандата.

70. Нищо в тази трета алинея не ограничава понятието ”задължения произтичащи от тяхната длъжност”, като това нещо следва да се тълкува разширително. В действителност като се има предвид високите отговорности, които са им дадени то е необходимо така както генералния адвокат е изтъкнал в точка 74 от своите заключения членовете на Комисията трябва да спазват най-строги норми на поведение. Трябва следователно да се разбира упоменатата норма като включваща извън задълженията за честност и деликатност изрично отбелязани в член 213, параграф 2, трета алинея ЕО, съвкупността от задължения произтичащи от длъжността член на Комисията, сред които фигурира задължението предвидено в член 213, параграф 2, алинея първа ЕО да действат при пълна независимост и в общ интерес на Общността.

71. По този начин членовете на Комисията са задължени във всеки момент да се грижат за общия интерес на Общността и да пренебрегват не само националните интереси, но и личните си интереси.

72. Ако членовете на Комисията следва да спазват този начин на поведение безупречно, то от това не следва, че най-малкото отклонение от нормите може да бъде наказуемо на основание на член 213, параграф 2 ЕО. Необходимо е нарушението да бъде все пак значително.

73. На основание на член 213, параграф 2, трета алинея ЕО, Съдът може да наложи наказание в случай на нарушение на задълженията произтичащи от изпълняването на длъжността член на Комисията, което се изразява в служебна оставка или лишаване от право на пенсия на заинтересования или на други облаги свързани с това. Тази оставка може да се прилага единствено, когато нарушението е извършено продължително от члена на Комисията и той още изпълнява длъжността си. За сметка на това лишаването от право на пенсия или на други облаги произтичащи от това може да се приложи, ако нарушението е извършено по време или след приключване на мандата на последния. При липса на уточнения относно обема на лишаването от право на пенсия или други облаги свързани с това, Съдът е свободен да реши или пълно лишаване или частично такова, според тежестта на нарушението.

74. И така, противно на това което претендира г-жа Cresson, обстоятелството, че мандатът на един член на Комисията е изтекъл, и че служебната оставка не може да бъде приложена спрямо него в никакъв случай не е пречка упоменатия член на Комисията да бъде санкциониран за нарушения извършени по време на мандата му, но разкрити и установени, след като неговия мандат е изтекъл.

75. От тук следва, че член 213, параграф 2 ЕО, на основание на който е сезиран Съдът по настоящото дело целящ да установи, че г-жа Cresson е нарушила задълженията, които произтичат от тази разпоредба и могат да доведат до пълно или частично лишаване от право на пенсия или други ползи свързани с това представлява правилна правна основа.

Относно спазването на процедурните правила и различни други права, на които се позовава г-жа Cresson, включително правото на защита

Становище на г-жа Cresson

76. Според г-жа Cresson, процедурните правила и различните права, включително правото на защита не са били спазени. От тук следва, че законността на производството като административно производство пред Комисията и оспорваното производство пред Съда са нарушени и оттук нататък Съдът трябва да признае иска за недопустим.

– Липса на компетентност

77. Според г-жа Cresson, административното разследване е открито неправомерно от г-н Reichenbach, генерален директор по персонала и

администрацията, в качеството му на орган по назначаването (AIPN), въз основа на доклада на IDOC. Г-жа Cresson счита, че генералния директор не е компетентен да реши откриването на производство, което би следвало да бъде открито от колегиумът от членове на Комисията .

– Неспазване на разумните срокове

78. Г-жа Cresson поддържа становището, че откриването на дисциплинарно производство през 2003 г., или повече от седем месеца от фактите, установени от Комисията, е недопустимо като се има предвид съществуването на различни доклади за фактите, които са били на лице от много време и при липса на сложност на делото.

– Неправилно съвместяване на функциите от страна на Комисията

79. Г-жа Cresson изтъква, че Комисията е съвместявала различни функции, които би трябвало да останат разделени.

80. Според г-жа Cresson, тази институция не само е изпълнила ролята на дисциплинарен орган, но също така е действала като „разследващ съд”, предоставяйки на белгийския съдебен следовател всички елементи, които да доведат до доказване на нейната вина, като е извършвала редица разследвания и е открила дисциплинарно производство срещу нея. Тя от друга страна, е приела ролята на обвинител решавайки да сезира Съда.

81. Това съвместяване на функции нарушава правото на справедлив процес.

– Осъществяването на натиск върху Комисията

82. Според г-жа Cresson, Парламентът е осъществил натиск над Комисията и Комисията е отстъпила пред него. Комисията също така е нарушила задължението си за непристрастност и това го е извършила в ущърб на г-жа Cresson.

– Различни процедурни нарушения

83. Г-жа Cresson поддържа становището, че съществуват различни нарушения на правилата предвидени в Решението от 19 февруари 2002 г. учредяващо IDOC. Разследващите в тази служба не могат само да бъдат от персонала на IDOC, но трябва да включват също така и служители принадлежащи към други служби на Комисията. Докладите на IDOC не определят индивидуалната отговорност и не могат да съдържат нито препоръки, нито заключения. Докато ролята на IDOC трябва да бъде подпомагаща по отношение тази на OLAF, в смисъл, че първо OLAF трябва да извърши административно разследване и да го попълни в случай на злоупотреба, корупция или всякаква друга незаконна дейност, отнасяща се до финансовите интереси на Общността, IDOC би трябвало да твърди допълнителни административни разследвания, а това правило не е било спазено. г-жа Cresson добавя, че не е била правилно информирана, нито изслушана по време на тези разследвания. В частност тя не е била информирана, че може да бъде

обвинена и докладите за административните разследвания относно г-н Berthelot и г-н Riedinger не са ѝ били предадени и тя не е имала възможност да представи своите становища.

84. Г-жа Cresson поддържа от друга страна, че е имало съвместяване на дисциплинарни производства срещу няколко служители на Комисията замесени в наемането на г-н Berthelot на работа. Тя не е била информирана правилно за резултата от тези производства, въпреки че те са от значение за делото. Накрая разследващите органи на IDOC отговорни за делото на г-н Berthelot са прехвърлили мандата като по този повод са задавани въпроси относно делото на г-н Riedinger.

85. По отношение на разследванията на OLAF, делата дадени на разположение на г-жа Cresson не включват пълномощията дадени на всички представители, които са участвали в тези разследвания. Освен това са необходими пълномощни за всяка една намеса на разследващите, а те липсват. Според г-жа Cresson, неправилните намеси на OLAF водят до невалидност на административните разследвания, които са станали основа на доклада от 22 февруари 2002 г. по делото на г-н Berthelot.

– Липсата на достъп до двустепенна юрисдикция

86. Г-жа Cresson изтъква, че по-сериозния проблем се състои в това, че съществува липса на достъп до двустепенна юрисдикция. В случай, че Съдът реши да ѝ наложи санкция, г-жа Cresson не разполага с възможност за обжалване. Тя подчертава, че един служител на Европейските общности се ползва с много по-широки гаранции, отколкото тези предвидени за членове на Комисията, както в стадия на административното производство, така и в стадия на съдебното производство. Един подобен служител може да оспорва решението на AIPN пред Първоинстанционния съд на Европейските общности, а след това да обжалва пред Съда. Липсата на възможност за оспорване на решенията на Съда представлява нарушение на основните права.

Съображения на Съда

87. По отношение на първия довод в своя защита приведен от г-жа Cresson, основаващ се на претендираната некомпетентност на генералния директор по персонала и администрацията да започне административно разследване въз основа на докладите на IDOC и да открие административното производство, трябва да се установи на първо място, така както правилно е изтъкнала Комисията, че административните разследвания, за които става дума са били започнати преди създаването на IDOC.

88. На второ място, по отношение на откриването на административното производство, тя е започнала със съобщаване на г-жа Cresson на обвиненията срещу нея. Но това съобщаване е било решено не от генералния директор на персонала и администрацията, а от самата Комисия. Следователно последната, а не генералния директор е в основата на откриването на административното производство.

89. Следователно, първия довод на защитата е неоснователен.

90. По отношение на започването на предвиденото действие в член 213, параграф 2 ЕО, то никакъв специален срок не е предвиден в тази разпоредба. Въпреки това сроковете, с които разполага Комисията в тези рамки не са неограничени. При липса на разпоредби в този смисъл, тази институция, трябва да се стреми да не забавя безкрайно осъществяването на правомощията си с цел да спазва основното изискване за правна сигурност (вж. Решения по съединени дела Falck et Acciaierie di Bolzano/Комисия С-74/00 Р и С-75/00 Р от 24 септември 2002 г., Recueil стр. I-7869, точка 140, и съединени дела Atzeni e.a., С-346/03 и С-529/03 от 23 февруари 2006 г., все още непубликувани в Сборника, точка 61) с цел да не увеличава затрудненията срещани от защитниците за отхвърляне на доводите на Комисията, а също така и за да не нарушава правото на защита (вж., по-специално, Решение по дело Комисия/Pays-Bas С-96/89 от 16 май 1991 г., Recueil стр. 2461, точка 16).

91. В случая, фактите които представляват обвинение спрямо г-жа Cresson са от 1995 г., като наемането на г-н Berthelot е станало през м. септември, а предлагането на договори на г-н Riedinger е станало същата година. Първия доклад от разследването по този повод е дело на комитета от независими експерти и е датиран м. март 1999 г. Доклади за разследване са след това депозираны от OLAF и IDOC между 1999 г. и 2002 г. Комисията е чакала депозирането на последните от тези доклади преди да започне производството срещу г-жа Cresson.

92. От тук нататък, член 213, параграф 2 ЕО никога не е бил използван за започване на производството срещу член на Комисията поради поведение на последния по време на своя мандат, следователно Комисията е решила да прояви изключително внимание при тези условия, решението за откриване през м. януари 2003 г. на административно производство по отношение на г-жа Cresson чрез изпращане на съобщение за обвиненията и предаване на това съобщение на заинтересованата през м. май същата година не може да се счита, че има неразумен характер. От друга страна, г-жа Cresson не е представила доказателства, за да докаже, че продължителността на производството пред Комисията е имало някакво отражение върху начина, по който тя е организираща защитата си.

93. Г-жа Cresson обвинява Комисията, че е съвместила няколко функции, които принадлежат на различни служби, и че по този начин е нарушено правото ѝ на справедлив процес. Според г-жа Cresson, това съвместяване на функции от страна на Комисията ѝ пречи да бъде достатъчно безпристрастна в ролята си на дисциплинарен орган.

94. Този довод може само да бъде отхвърлен, след като Комисията има правомощия да констатира нарушения на задълженията на член на Комисията. В действителност от разпоредбите на член 213, параграф 2 ЕО става ясно, че Комисията може само да сезира Съда, за да констатира евентуално нарушение от страна на Комисия на задълженията произтичащи от неговата длъжност и да му наложи санкция.

95. Следващия довод относно натиска на Парламента осъществен над Комисия, който бил попречил на последната да бъде безпристрастна не би могъл също така да бъде приет.

96. В действителност, какъвто ѝ да е натиска, на който евентуално Комисията е била подложена, то Съдът следва да реши делото като се основава на цялата съвкупност от материали предоставени му.

97. Следователно твърдението, че имало натиск над Комисията представлява не относителен довод.

98. По отношение на възраженията на г-жа Cresson относно различни нарушения на процедурните правила и нарушаване на правото на двустепенна юрисдикция, то те визират съществуването на нарушения или процедурни пропуски, които нарушават в частност правото на защита и биха могли да поставят под въпрос предмета на спора представен пред Съда и разглеждането на делото от последния.

99. Г-жа Cresson се позовава първо на нарушение на правилата предвидени в Решението от 19 февруари 2002 г. учредяващо IDOC. Според нея административните разследвания не са били направени при спазване на упоменатите правила.

100. Трябва да се установи въпреки това, че разследванията са започнали и практически са се провели преди решаването на IDOC. По отношение на г-н Riedinger административните разследвания са приключили преди тази дата, след като те са дали повод за доклад връчен на 8 август 2001 г. по отношение на г-н Berthelot, разследванията са били приключени с доклад връчен три дена преди създаването на IDOC, а именно 22 февруари 2002 г.

101. Г-жа Cresson също така оспорва валидността на разследванията на OLAF, върху които GD ADMIN, а после и IDOC са се позовали, за да извършат собствени допълнителни административни разследвания.

102. В това отношение, без да е необходимо да изследваме твърденията на г-жа Cresson относно формални нарушения в производството по разследване от OLAF, трябва да се установи, че GD ADMIN е провело собствени разследвания и изготвило собствени доклади по независим начин, и че тези доклади са били приети от IDOC, когато е била създадена. Въз основа на тези доклади са били съобщени обвиненията, а не на основата на доклада, който OLAF е могъл да изготви.

103. Възниква въпросът да се установи дали въпреки липсата на подробни правила, управляващи упоменатото действие визирано в член 213, параграф 2 ЕО, правото на защита е било спазено.

104. Трябва да се напомни, че правото на защита на всяко лице в производство открито срещу него и водещо до дело признаващо негови нарушения, представлява основен принцип на правото на Общността и следва да се приложи дори при липса на всякаква регламентация относно въпросното

производство. Съгласно трайната съдебна практика спазването на правото на защита изисква всяко лице срещу което Комисията е започнала административно производство да бъде уведомено в течение на това производство и то да може по полезен за себе си начин да изложи становището спрямо действителността и верността на фактите и обстоятелствата, упоменати в документите приети от Комисията в подкрепа на своето твърдение, че съществува нарушение на правото на Общността (вж. Решение по дело, Белгия/Комисия 234/84 от 10 юли 1986 г. Recueil, стр. 2263, точка 27).

105. Следователно да се установи дали г-жа Cresson е била информирана на време за нарушенията, в които я обвиняват и дали е имала възможност да бъде изслушана.

106. Действията предприети срещу г-жа Cresson на основание на член 213, параграф 2, ЕО е било предшествано от административно производство, открито от Комисията въз основа на предварителни административни разследвания.

107. От материалите по делото представени пред Съда става ясно, че по време на административните разследвания г-жа Cresson е била посещавана няколко пъти от компетентните служби, и че тя е дала своите обяснения в писма от 24 септември, 22 октомври и 17 декември 2001 г.

108. Административното производство е започнало чрез изпращане на г-жа Cresson, на 6 май 2003 г. на съобщение за нарушенията, в които е обвинена. Последната е имала достъп до делото си и е била поканена да представи становището си. Тя е разполагала в срок надвишаващ четири месеца, за да отговори на това съобщение. Г-жа Cresson е представила своите становища писмено на 30 септември 2003 г. и устно на 30 юни 2004 г. Комисията е решила да сезира Съда на 19 юли 2004 г.

109. Развитието на административното производство не показва никакъв елемент който да води до извода, че е нарушено правото на защита.

110. Напротив, става ясно че след изпращане на г-жа Cresson на съобщение за цялата съвкупност нарушения в които я обвиняват и правния анализ на последните, давайки на заинтересованата достъп до делото като тя се поканва да даде своите становища в срок най-малко два месеца и като тя е била изслушана, Комисията е следвала производство спазващо правото на защита.

111. По отношение на действието започнато пред Съда, г-жа Cresson изтъква, че не е разполагала с никаква възможност за обжалване в случай на решение на Съда налагащо ѝ санкция. Тя счита, че тази липса на възможност за обжалване представлява нарушаване на основните права на защита и на ефективна съдебна защита. Тя подчертава, че един европейски служител може за сметка на това да обжалва решението на AIPN пред Първоинстанционния съд, а след това и пред Съда.

112. В това отношение трябва да се отбележи, че член 2, параграф 1 от Протокол № 7 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г., според която всяко лице обявено за виновно от Съд има право да иска разглеждане от по-висша инстанция на въпроса за вината му. Ако предположим, че тази разпоредба е приложима в случая на производство основаващо се на член 213, параграф 2 ЕО, следва да се напомни, че според член 2, параграф 2 на упоменатия протокол това право може да има изключения, когато заинтересования бива съден на първа инстанция от най-висшия съдебен орган.

113. Следователно невъзможността за обжалване срещу решението на Съда не представлява елемент способен да накърни правата на членовете на Комисията на ефективна съдебна защита и не позволява в случая да се направи невалидно разглеждането на въпроса от Съда.

114. От упоменатото по-горе става ясно, че съвкупността от доводи, приведени в защита на г-жа Cresson относно процедурните въпроси, а също така и относно спазването на различни права между които правото на защита следва да се отхвърли.

Относно последиците от наказателното производство

Становища на страните

115. Г-жа Cresson изтъква, че тъй като Комисията се е конституирала като граждански ищец в наказателното производство се прилага принципа, че „наказателно-правната страна покрива дисциплинарната” се прилага. От тук следва, че в случай на идентичност на фактите и обвиненията в рамките на дисциплинарното и наказателното производство, заключенията на наказателната юрисдикция са задължителни за дисциплинарната. Това правило става ясно от Решение по дело François/Комисия Т-307/01 от 10 юни 2004 г., Recueil, стр. II-1669, точки 73 - 75). Но, в случая е имало идентичност на обвиненията в двете производства по отношение на обвиненията най-вече неспазването на правилата за назначение и условия на работа на г-н Berthelot и съответно нарушаване на общия интерес на Общностите.

116. Г-жа Cresson изтъква, че Chambre du conseil на Tribunal de première instance de Bruxelles е прекратил делото след като е приел заключенията на Кралския прокурор, според който деянията са недоказани и участието на г-жа Cresson не е установено. Това решение за прекратяване лишава от съдържание всяко действие на Комисията по отношение на неговия предмет и съдържание.

117. Комисията счита също така, че принципа „наказателно-правната страна покрива дисциплинарната” е приложим в правото на Общността, но тя вади от това други заключения. В резултат се получава от една страна, че когато дисциплинарно производство е открито паралелно с наказателното въз основа на същите факти, дисциплинарното производство следва да бъде спряно в очакване на резултата на наказателното производство и от друга страна, наказателното производство ще бъде свързана с констатациите, извършени от

наказателния съд. Въпреки това в настоящото дело обвиненията по наказателното производство и тези по дисциплинарното производство са различни. Наказателния съд е разгледал евентуалната вина на г-жа Cresson основани върху злоупотребата и отклонението на средства. Съдът следва да провери дали заинтересованата е нарушила задълженията произтичащи от нейната длъжност като е извършила облагодетелстване или небрежност. Следователно Съдът не би трябвало да бъде обвързан от съображенията на наказателния съд, нито от прекратяването на делото извършено от него.

Съображения на Съда

118. Трябва да се напомни, че дисциплинарните производства спрямо длъжностно лице или служител на Общностите са тези, които са дали повод за решение François/Комисия, цитирано по-горе, и процедурите спрямо членове на Комисията не се подчиняват на едни и същи правила. Първите се регулират от правилата за статута на чиновниците на Европейските общности, вторите се подчиняват на самостоятелно производство на основание на член 213, параграф 2 ЕО. Следователно решенията приложени към първите не могат задължително да се прилагат и спрямо вторите.

119. По отношение на г-жа Cresson, наказателното производство 1999 г. - 2004 г. е дало основание за разглеждане на обвиненията спрямо нея.

120. Дотолкова доколкото съображенията направени по време на това производство се отнасят до идентични факти с тези разглеждани в рамките на производството визирано от член 213, параграф 2 ЕО, то тези съображения са приложени към делото и са представени на Съда, те могат да бъдат взети под внимание от последния, когато разглежда фактите, които г-жа Cresson се обвинява на основание на упоменатия член.

121. Съдът въпреки това не е обвързан с правната квалификация на фактите, извършени в рамките на наказателното производство и следователно в рамките на пълните му права за преценка може да решава дали фактите, в които се обвинява лицето по производство основаващо се на член 213, параграф 2 ЕО съставляват нарушение на задълженията свързани с длъжността член на Комисията.

122. Решението на Chambre du conseil на Tribunal de première instance de Bruxelles, което установява липсата на извършено престъпление от страна на г-жа Cresson не би могло да бъде обвързващо за Съда.

123. По отношение на единственото обвинение предявено от страна на кралския прокурор, а именно това отнасящо се до фиктивните командировъчни издадени на името на г-н Berthelot, съображенията по наказателното разследване приети от кралския прокурор в своя обвинителен акт могат да бъдат взети под внимание от Съда, без обаче да го обвързват.

124. По отношение на наемането на г-н Berthelot, съображенията, съдържащи се в обвинителния акт на прокурора, според който от една страна, професионалната биография на г-н Berthelot е подобна на тази на други

научни сътрудници, ангажирани от Комисията и от друга страна, лица от службите на Комисията са били и то многократно прикрепвани към кабинетите на членовете на институцията или прибавяни към персонала на кабинетите, тези съображения са валидни и също могат да бъдат взети под внимание от Съда.

125. За сметка на това, заключението, което прави кралския прокурор въз основа на тези елементи, а именно, че наемането на г-н Berthelot е било редовно в този смисъл, и че не е нарушавало никакво правило създадено от Комисията, представлява тълкуване на факти. Това тълкуване се основава на изследване и преценка на правилата на Общността, включително в областта на наемането на научни сътрудници, което не обвързва Съда.

Относно съществуването на нарушение на задълженията визирани в член 213, параграф 2, ЕО

Становища на страните

126. Според Комисията, от материалите по делото относно г-н Berthelot и г-н Riedinger става ясно, че г-жа Cresson е нарушила задълженията си произтичащи от длъжността ѝ член на Комисията като е проявила облагодетелстване и непредпазливост.

127. Г-жа Cresson се позовава на правилността на назначението на г-н Berthelot и подчертава, че това назначение е направено от администрацията. Един член на Комисията не би следвало да бъде информиран за всички административни аспекти на едно назначение. по отношение на делото относно г-н Riedinger, то там няма никакви материали.

Съображения на Съда

128. Трябва да се разгледат специално делата на г-н Berthelot и г-н Riedinger представени в точки 10 - 26 от настоящото решение.

– Относно назначението и условията на труд на г-н Berthelot

129. Въпросът е да се разбере дали наемането и условията на труд на г-н Berthelot като научен сътрудник, за да упражнява функциите на личен съвет на г-жа Cresson представлява от нейна страна нарушение на задълженията произтичащи от длъжността ѝ на член на Комисията.

130. Един член на Комисията разполага с кабинет съставен от сътрудници, които са личните му съветници. Наемането на тези съветници се извършва *intuitu personae*, а именно по начин доста избирателен, като заинтересованите се избират, както според своите професионални и морални качества, така и според способността им да се адаптират към личните методи на работа на въпросния комисар и тези на целия му кабинет.

131. Извън членовете на кабинета му, един комисар разполага и с други човешки ресурси, включително да се ползва от услугите на персонала от

службите на Комисията, да прибегва до експерти и да възлага мисии на някои лица за определени периоди като се съобразява със специфични правила.

132. В случая е безспорно, че г-н Berthelot не е могъл да бъде нает като член на кабинета на г-жа Cresson, тъй като е надхвърлил пределната възраст. Още повече кабинета на г-жа Cresson е бил попълнен, което означава, че длъжностите лични съветници са били заети, следователно г-жа Cresson не е могла по принцип да разполага с допълнителен личен съветник.

133. Г-жа Cresson въпреки това е постигнала г-н Berthelot да бъде нает от нейните служби. Той е бил ангажиран като научен сътрудник с цел в действителност да изпълнява длъжността личен съветник.

134. В това отношение, както става ясно от точки 132 и 133 от настоящото решение, наемането на г-н Berthelot представлява заобикаляне на правилата относно наемането на членове на кабинет.

135. Оспорваното наемане също така нарушава правилата относно наемането на научни сътрудници.

136. На първо място, противно на разпоредбите на член 1, параграф 3 от решението относно научните сътрудници, г-н Berthelot не е бил нает с цел да изпълнява функциите на научен сътрудник и следователно да осъществява една тясна връзка между себе си и отговорниците по изследванията на GD XII и на СИЦ, изискването, което не е било спазено. Неговото наемане имало единствено за цел да му позволи да изпълнява функции в рамките на кабинета на г-жа Cresson. Правилата относно научните сътрудници следователно са били нарушени и тяхната цел не е била постигната.

137. Обстоятелството изтъкнато в обвинителния акт на прокурора, според което персонала на институциите на Общността много често е бил прикрепван към кабинетите на членове на Комисията и по този начин е допълвал личния им щат е придал привидна законността на въпросното наемане като лицето е било изпратено на работа при вече съществуващи условия. Въпреки това целта на тези прехвърляния не е била спазена в случая. Последните визират лица, които са били наети в по-ранен период поради своите качества, често пъти чрез конкурс. И са дали доказателства за своите компетентности упражняващи своите задължения в рамките на службите си в общия интерес на Общността и са били изпратени по-късно да упражняват своите компетентности и в кабинетите. Непосредственото изпращане на г-н Berthelot в кабинета на г-жа Cresson не е спазил целта на тази обичайна практика.

138. На второ място, решението относно научните сътрудници предвижда, че заинтересованите са избрани сред университетски преподаватели или преподаватели във висши учебни заведения или сред елитни научни кадри от други организации за изследване, които са доказали своите качества при научните изследвания. При липса на качества или специален опит единствено квалификацията, които г-н Berthelot е изтъкнал в своя *curriculum vitae*, напомнимени в точка 10 от настоящото решение, не позволяват да се счита, че

въпросното наемане на заинтересования удовлетворяват критериите предвидени в упоменатата регламентация. Следователно интересът за наемането на г-н Berthelot от страна на GD XII и на СИЦ не е установен.

139. На трето място, договорът на г-н Berthelot, с продължителност тридесет месеца е надвишил с шест месеца максимално определения период. г-н Berthelot в крайна сметка е подал оставка, но не за да сложи край на едно нередовно назначение, а по здравословни причини. Това надвишаване показва едно пренебрежение на действащите правила и е извършено умишлено от де г-жа Cresson. От друга страна, след като г-н Berthelot е подал оставка, г-жа Cresson още е настоявала този път безуспешно да се намери начин той да бъде отново назначен.

140. На четвърто място, противно на изискванията изложени в член 7, параграф 7 от решението относно научните сътрудници, г-н Berthelot никога не е писал доклади свързани с дейността му. Доклади са трябвало да му бъдат поискани от администрацията. Тези, които в крайна сметка са били представени на последната явно са били писани не от него, а от различни лица работещи в кабинета на г-жа Cresson. Също така става ясно, че тези доклади са имали за цел просто да отговарят на едно формално изискване на администрацията.

141. Обстоятелството, че научните сътрудници не представят систематично доклади не е от естество да омаловажи тази констатация за нарушение на едно от правилата изброени в решението относно научните сътрудници.

142. На последно място командировъчни отнасящи се до фиктивни задачи са били издавани на името на г-н Berthelot. Изготвянето на тези документи представлява грубо нарушение на правилата създадени от институциите на Общността. Това нарушение въпреки това е извършено от г-н Berthelot и от материалите по делото не става ясно г-жа Cresson да е била информирана или тя да е следвало да бъде информирана. Следователно няма нужда при тези условия да се разгледа довода приведен от защитата на г-жа Cresson според който тези командировъчни отнасящи се до фиктивни задачи са били за минимални суми.

143. Различни нарушения на същността и значението на регламентацията приложима в случая са били установени при анализа на делото г-н Berthelot, включително тези отбелязани в точки 136 - 138 от настоящото решение, които изтъкват явно неподходящия характер на наемането на последния в качеството му на научен сътрудник, за да изпълнява функциите на личен съветник на даден член на Комисията.

144. Разглеждането на условията за наемане и работа на г-н Berthelot е показало, че въпросните правила са били използвани неправомерно.

145. Като се има предвид личната ѝ заинтересованост за това назначение, след като то е станало след изричното ѝ искане и след като е била информирана, че то не може да стане г-н Berthelot не може да бъде назначен в кабинета ѝ, г-жа Cresson трябва да бъде отговорна за упоменатото ангажиране и за заобикаляне

на правилата му. Тя не може да се счита за неотговорна като се крие зад разрешението за назначение дадено от администрацията, след като в нито един момент не е проявила грижа щото тези компетентни органи да спазят целта на приложимата регламентация, дори не е попитала последните по този повод или пък не е дала насоки в тази област.

146. Следователно, като се извършва назначение на един близък познат, а именно г-н Berthelot, в качеството му на научен сътрудник, докато той е нямало да извършва съответстващите на тази длъжност дейности, за да може той да изпълнява длъжността личен съветник в кабинета ѝ, въпреки че този кабинет е попълнен и освен това е било известно, че г-н Berthelot е надхвърлил пределната възраст разрешена за изпълняване на подобни длъжности, г-жа Cresson е станала отговорна за едно сериозно нарушение.

147. От казаното по-горе следва, че г-жа Cresson е нарушила задълженията си, произтичащи от длъжността член на Комисията, по смисъла на разпоредбите на член 213, параграф 2 ЕО и член 126, параграф 2 ЕА при наемането и що се отнася на условията на работа на г-н Berthelot.

– Относно офертите за работен договор на г-н Riedinger

148. Елементите, които са известни на Съда и са припомнени в точки 22 - 26 от настоящото решение, не дават основание да се счита, че предлагайки тези договори на г-н Riedinger, г-жа Cresson е нарушила задълженията си произтичащи от длъжността си член на Комисията. В действителност не следва от тези договори, че тази информация съобщена по техен повод на Комисията, че те не са обслужвали общия интерес на Комисията.

Относно молбата да се произнесе по отнемането на правото на пенсия и други облаги свързани с това

149. Нарушението на задълженията произтича от длъжността член на Комисията по принцип изисква приложението на санкцията на основание на разпоредбите на член 213, параграф 2 ЕО.

150. Въпреки това, предвид конкретните обстоятелства, трябва да сметем, че констатирането на въпросните нарушения представлява само по себе си подобаваща санкция.

151. Следователно спрямо г-жа Cresson не трябва да се прилага санкция под формата на лишаване от право на пенсия или други облаги свързани с това.

По съдебните разноски

152. По смисъла на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, загубилата делото страна, се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Съгласно член 69, параграф 3 от посочения правилник Съдът може обаче да разпредели съдебните разноски или да реши всяка страна да понесе направените от нея съдебни разноски, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания или

поради изключителни обстоятелства. Параграф 4, първа алинея на посочения член 69 предвижда, че държавите-членки, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски.

153. Тъй като в настоящия случай, Комисията и г-жа Cresson са загубили делото те следва да бъдат осъдени да заплатят направените от тях съдебни разноски. Френската република, която е встъпила страна понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (Пленум) реши:

1. Г-жа Édith е нарушила задълженията си, произтичащи от длъжността член на Комисията, по смисъла на разпоредбите на член 213, параграф 2 ЕО и член 126, параграф 2 ЕА при наемането и що се отнася на условията на работа на г-н René Berthelot.

2. Искът се отхвърля в останалата си част.

3. Комисията на Европейските общности, г-жа Édith Cresson и Френската република понасят направените от тях съдебни разноски.

Подписи